

VĚNEČEK

Hudba Zdeněk Lukáš  
Slova lidové poezie

Píseň o dožínkovém věnečku z obilí,  
o zeleném věnečku děvčaty pleteném,  
o věnečku nejsmutnějším  
i o věnečku svatebním

Allegretto (♩ = 100 - 104)

Soprány I. II.  
Alty I. II.

Už je slu - ní - čko za ho - rou,  
lho - te - čti žen - ci z po - le jdou. 1  
Při - chy - stej - te pro ně  
Při - chy - stej - te  
Při - chy -

ve - če - ři, — už vám jdou žen - ci z po - le do dve - ři. —  
pro ně ve - če - ři, — už vám jdou žen - ci z po - le do dve - ři. —  
svj - te pro ně ve - če - ři, — už vám jdou žen - ci z po - le do dve - ři. —

Po - sle - dní sno - py svá - za - li, ne - sou - vám vě - nec, vě - nec o - bi - li. 2  
ne - sou - vám vě - nec, vě - nec o - bi - li. Už je slu -

rit. 3  
ní - čko za ho - rou, za ho - rou.

Fine

3) a tempo (♩ = 100 - 104)

Už jsem se se vše-mi roz-lou-či-la, ma-mi-čku ni-kde jsem ne-vi-dě-la.

4)

la. má zla-tá ma-mi-čka, má zla-tá  
Kde-pak je má zla-tá, má ma-mi-čka, ať mě vy-pro-vo-dí ze dvo-ře-čka, ze dvo-ře-čka.

5)

ma-mi-čka. Jak-pak vy-pro-vo-dí, když ji ne-máš? Když už re-čka, ze dvo-ře-čka.

6)

pod věn-cem spí, ji ne-zvo-láš. Jak-pak vy-pro-vo-dí, když Má zla-tá ma-mi-čka. Jak-pak vy-pro-vo-dí, když ji ne-máš.

pod věn-cem spí, pod věn-cem spí, ji ne-zvo-láš. Ji ne-máš, Má zla-tá ma-mi-čka, když už pod věn-cem spí, ji ne-zvo-láš, ji ne-zvo-láš.

7) Ben ritmico (♩ = 120 - 126)

ji ne-zvo-láš. Ji ne-zvo-láš. Z-lesný věn-cem má-me, má-me vám ja-klu.

8

ne-dá-me, chce-te-li je mí-ti, dej-te si je ví-ti, my vám je u-dě - lá-me. Ze-le-ný věn-ce

má-me, má-me, vám je, chla-pci, ne-dá-me, ze-le-ný věn-ce má-me, má-me, vám je, chla-pci,

ne-dá-me, ze-le-ný věn-ce má-me, má-me, vám je, chla-pci, ne-dá-me,

9 (♩ = 120 - 126)

chce-te-li je mí-ti, dej-te si je ví-ti, my vám je u-dě - lá-me! Aj, vy, aj, vy, aj, vy,

aj, vy mu-zi-kan-ti, *pp* aj, vy mu-zi-kan-ti, hraj-te mi ve-se-le, dokud mám vě-ne-ček je-ště na svém če-le,

10

*mp* Pan - tá - to, pan - tá - to pod vě - ne - čkem, hej-bej-te, hej - bej - te  
aj, vy mu-zi-kan-ti, aj, vy mu-zi-kan-ti, aj, vy mu-zi-kan-ti, hraj-te mi ve-se-le, dokud mám vě-ne-ček

to-la-ří - čkem, hej-bej-te, hej-bej-te fla-ši ví - na,  
 je-ště na svém če-le, a-bych já vě-dě-la, kde jsem ži - la,

11 Pan - tá - to, pan - tá - to pod vě - ne -  
 aj, vy mu-zi-kan-ti, hraj-te mi ve - se - le, do-kud mám vě - ne-ček je-ště na svém če - le,

čkem, hej - bej-te, hej - bej - te to - la - ří - čkem.  
 aj, vy mu-zi-kan-ti, hraj-te mi ve - se - le, do-kud mám vě - ne-ček je-ště na svém če - le.

12 Ze - le - ný věn - ce má - me, má - me, vám je, chla - pci, ne - dá - me, chce - te - li je mí - ti,

dej - te si je ví - ti, my vám je u - dě - lá - me, my vám je u - dě - lá - me!

*Da Capo al Fine*